

VENDI I DY HAREMEVE

POPULL MUXHAHID QEVERI E SHITUR

Ebu Mundhir Shenkiti

Përktheu:

Ebu Humejd

VENDI I DY HARAMEVE, POPULL MUXHAHID, QEVERI E SHITUR

Falënderimi i takon vetëm Allahut, paqja dhe mëshira e Tij qoftë mbi Pejgamberin fisnik, mbi familjen dhe shokët e tij.

Dhe më pas:

Transmeton Muslimi nga Ibn Omeri r.a. se Pejgamberi sal'allahu alejhi we selem ka thënë: "Islami ka filluar i huaj, ai do të kthehet i huaj ashtu siç filloi, ai do të sillet mes dy xhamive, siç kthehet gjarpëri në vrimën e tij".

Transmeton Tirmidhiu në Sunenin e tij nga Kethir in Abdilah in Amër in Auf in Zejd in Melha, ga babai, nga gjyshi i tij se Pejgamberi sal'allahu alejhi we selem ka thënë: **"Feja do të kthehet në Hixhaz, ashtu siç kthehet gjarpëri në vrimën e tij, do të strehohet feja në Hixhaz, siç strehohet dhija në maje të kodrës. Ka filluar Islami si i huaj dhe do të kthehet si i huaj, andaj përgëzoni të huajt, të cilët përmirësojnë atë që kanë prishur njerëzit pas mua prej sunnetit tim"**. (Ebu Isa thotë: Ky hadith është hasen-sahih)

Nga Enes ibn Maliku r.a. transmetohet se Pejgamberi sal'allahu alejhi we selem ka thënë: **"S'ka vend të cilin Dexhalli nuk do ta shkelë, përveç Mekës dhe Medines. Në çdo hyrje ka melaike të rreshtuar, duke i ruajtur. Pastaj Medineja do t'i dridhë banorët e saj tre herë, me këtë Allahu do të nxjerrë prej saj çdo kafir dhe mynafik"**. (Transmeton Buhariu dhe Muslimi)

Këto hadithe tregojnë rëndësinë e madhe që posedon toka e dy haremeve dhe se feja do të mbetet në të, nëse dëshiron Allahu.

Populli i cili prodhon muxhahida

Disa, kur shikojnë në vendin e dy Haremeve, shikojnë në të si vend i naftës dhe pasurisë, ata harrojnë diç të rëndësishme. Harrojnë të vërtetën e këtij populli dhurues i cili jeton në këtë tokë...

Ky popull i cili jeton në kiblen e muslimanëve, të gjitha vendet e muslimanëve e kanë kiblen andej, të gjithë muslimanët jetojnë me brengat e saj, mërzhiten për fatkeqësitë dhe gëzohen me të mirat e saj.

Njeriu gjen tek të gjithë popujt musliman sfera të rëndësishme të cilat respektohen...

Mirëpo, në këtë popull janë të thella në brendi dhe të qarta që shihen...

Bota Islame ka fituar shumë prej fuqisë shkencore dhe materiale nga bijtë e dy Haremeve, edhe pse ata janë të lidhur me pranga të qeverisë Saudite. Fitimi i botës Islame do të jetë shumë më i madh nëse lirohen nga prangat e kësaj qeverisje.

Ky popull i ndershëm, ka vërtetuar se toka e mirë në të cilën jetojnë ka nxjerrë popull të mirë: **“Me lejen e All-llahut toka e mirë mbinë bimët, e ajo që nuk është kualitative, ajo nuk mbinë vetëm (pak) me vështirësi. Kështu Ne i radhisim argumentet Tona për ata që falënderojnë”**. (A'raf, 58)

Muslimanët kanë mësuar nga ky popull çështjet më të rëndësishme...

Kanë mësuar prej tyre kapjen për teuhid të cilin e mbuloi koha dhe iu humbën shenjat...

Kanë mësuar prej tyre menhexhin e selefite me të cilin janë shtyrë shumë prej drejtimit, sekteve dhe shpjegimeve të kota...

Kanë mësuar prej tyre xhihadin i cili është bërë një obligim i humbur...

Bijtë e dy haremeve ishin dhe vazhdojnë të jenë trima të xhihadit dhe komandantë, ata janë lënda djegëse në çdo front.

Ata ishin lëndë djegëse në xhihad të Afganistanit, Bosne, Çeçeni dhe Irak...

Ata ishin numri më i madh në betejën e 11 Shtatorit të dalluar, e cila ktheu në ummet krenarinë dhe ndjenjën e ekzistimit si qenie.

S'ka betejë të prerë prej betejave të muslimanëve sot, vetëm se në të gjejmë një numër të madh të bijve nga vendi i dy haremeve...

Vendi i dy haremeve ka nxjerrë mijëra prej komandantëve dhe trimave të xhihadit. Ai nxori një plejadë të rallë të muxhahidave të cilët përfaqësohen në organizatën e Al-Kaedës në Gadishullin Arabik, të cilën organizatë e formuan një numër i madh i yjeve të cilat ua ndriçuan muslimanëve rrugën e xhihadit...

Jusuf El-Uejri...Turki Dendeni...dhe AbdulAziz El-Mukrin, dhe të tjerët prej trimave të rrallë...

Ata ecën para kur njerëzit u ndalën...

Ata shpjeguan të qartën kur njerëzit u bënë koprrac...

Organizata e Al-kaedës në Gadishullin Arabik është e dalluar dhe e rrallë...

Të dalluar në fikh dhe dituri të Sheriatit...

Të dalluar në njohje të realitetit...

Të dalluar në përvojë dhe realizim në fushë...

Të dalluar në planifikim dhe strategji...

Të dalluar në guxim dhe trimëri...

Të dalluar në sakrificë dhe flijim...

Kërkojmë nga Allahu që t'i pranon si shehida.

Ky grup i dalluar përmes një metode e cila mbledhë mes mençurisë, Sheriatit dhe dashurisë, shfaq realitetin e qeverisë Saudite, treguan se kjo qeveri ka daluar nga feja, edhe pse pretendon se është mbrojtëse e Teuhidit.

Vendi i dy Haremeve na nxori një plejadë të dijetarëve të cilët flasin të vërtetën, të cilët nuk frikohen nga kërcënimet e kërcënuesve, derisa janë në rrugë të Allahut...

Dijetarët të cilët folën të vërtetën kur u heshtën gjuhët...

Të cilët sqaruan të kotën dhe alarmuan prej saj kur shumë prej tyre bënë marrëveshje, të cilët sot janë pas shufrave të hekurit nëpër burgjet e qeverisë Saudite, duke duruar dhe llogaritur këtë si shpërblim tek Allahu.

Kjo është lista e disa prej hoxhallarëve të burgosur në burgjet e Familjes Saudite, të cilët i përmendi një prej vëllezërve, Allahu i shpërbleftë të gjithë:

- 1.Hoxha i nderuar, Alame Muhammed Sababi, 85 vjeçar.
- 2.Hoxha i nderuar, Alame AbdulKerim Humejd, 70 vjeçar.
- 3.Hoxha i nderuar, Alame Ahmed Sinani, 65 vjeçar.
- 4.Hoxha i nderuar, Alame Velid Sinani (i dyti me vite të kaluara në burg nga dijetarët).
- 5.Hoxha i nderuar, muhadithi Sulejman El-Uluan.
- 6.Hoxha i nderuar, muhadithi Abdullah Sad.
- 7.Hoxha i nderuar, Abdullah Ris, 50 vjeçar.
- 8.Hoxha i nderuar, AbduRahman ibn AbdulAziz Sudejs.
- 9.Hoxha i nderuar, Ibrahim Rajs.
- 10.Hoxha i nderuar, Ali El-Hudajr.
- 11.Hoxha i nderuar, Nasir El-Fehd.
- 12.Hoxha i nderuar, Seid Zuejr.
- 13.Hoxha i nderuar, Fair Ale Shuejl Zehrani.
- 14.Hoxha i nderuar, AbdulAziz Kamil.
- 15.Hoxha i nderuar, Musa El-Karni.

- 16.Hoxha i nderuar, AbdulAziz El-Burejdi.
 - 17.Hoxha i nderuar, Ibrahim Nasir.
 - 18.Hoxha i nderuar, Husejn ibn Ali El-Temimi.
 - 19.Hoxha i nderuar, Halid ibn Abdilah Hemlan.
 - 20.Hoxha i nderuar, AbdulAziz Xhulejl.
 - 21.Hoxha i nderuar, Fehdul Asakir.
 - 22.Hoxha i nderuar, Halid Rashid.
 - 23.Hoxha i nderuar, Ahmed El-Halidi.
 - 24.Hoxha i nderuar, Muhamed Salim Deuseri.
 - 25.Hoxha i nderuar, Abdullah Rashid.
 - 26.Hoxha i nderuar, Suud Deruish Buajnin.
 - 27.Hoxha i nderuar, Fehd Deruish Buajnin.
 - 28.Hoxha i nderuar, Halid El-Uluan.
 - 29.Hoxha i nderuar, Salih El-Uluan.
 - 30.Hoxha i nderuar, Nasir Amër (shoku i AbdulKerim HUmejd, nuk është Nasir Amër ikhani!)
 - 31.Hoxha i nderuar, Mensur Sababi.
 - 32.Hoxha i nderuar, Mensur Kadi.
 - 33.Hoxha i nderuar, Akil El-Akil.
 - 34.Hoxha i nderuar, Seid El-Gamidi.
 - 35.Hoxha i nderuar, Halef Itri.
 - 36.Hoxha i nderuar Sad Shetui.
- ...dhe shumë të tjerë, Allahu i liroftë nga robëria.

Qeveri e shitur dhe e prishur

Është e drejtë e çdo populli që ta jep fjalën për ecjen e çështjeve dhe shfrytëzimin e resurseve.

Bijtë e vendit të dy haremeve, kanë të drejtë të lirohen nga kjo qeverisje e cila u mundësoi amerikanëve të marrin resurset e vendit të shenjtë, të cilët morën vendin për bazë ushtarake, nga i cili vend nisen për t'i luftuar vëllezërit tanë musliman.

Ata kanë plotë të drejtë të lirohen nga ky burgosës i cili i mbushi burgjet me dijetarët më të mirë, një plejadë të zgjedhur nga nxënësit e diturisë prej thirrësve të cilët flasin të vërtetën dhe të rinj të cilët kanë xhelozë për fenë.

Ata kanë të drejtë të lirohen nga ky okupatorë uzurpues, i cili sundon vendin me shpatë dhe gjakderdhje, i cili mori fuqinë për peshore të legjitimitetit.

Derisa Najifi tha: “Këtë sundim e kemi marr me shpatë, prandaj nuk do ta ruajmë ndryshme përpos se me shpatë”.

Nuk është prej drejtësisë që populli të jeton nga copat e bukës së tryezës së kryetarit, i cili vepron në vend ashtu si të dëshiron.

Po ashtu, nuk është prej drejtësisë kthimi i disa prej resurseve të vjedhura tek populli në formë dhurate, duke u shfaqur para tyre si dhurues.

Nuk është prej drejtësisë të lihet vendi i udhëhequr nga disa xhelatë të cilët qeverisin me hekur dhe zjarr, të cilët dënojnë kë të dëshirojnë dhe ia falin atij të cilit dëshirojnë, me një mënyrë e cila nuk udhëhiqet nga feja dhe sjellja...

Nuk është prej drejtësisë të lihet ky popull peng i qeverisjes shtypëse, të cilët nuk i japin popullit lirinë vetëm sa t’ua shfaqin robërinë e tyre...

Këto revolucione kanë shfaqur shumë prej të vërtetave ndër popujt...

Kanë zbuluar se këta popuj kanë dorëzuar veten, fenë, tokën dhe mirësitë kryetarëve të cilët janë të gatshëm të flijojnë vatanin dhe çdo gjë të cilën e ka në dispozicion, për hir të fronit të tij.

Këta kryetarë kanë shitur çdo gjë, vetëm që të mbesin në frone të tyre...

Ata kanë shitur fenë, vendin dhe nderin.

Një realitet nga i cili nuk duhet të ikin thirrësit nga ajo është se respektimi i VELIJUT është obligim, ngase nuk janë të plotësuar kushtet e udhëheqësit tek këta kryetar. Andaj, mbetja e tyre në pushtet nuk ka arsye të shëriatit apo arsye të realitetit...

Vazhdimi me respektim ndaj tyre nuk është diç tjetër pos shkurtim dhe prishje.

Vetëm nëse i plotësojnë kushtet e udhëheqësisë, kur të përmirësohen dhe të ndalen nga shkatrimi, vetëm atëherë është e arsyeshme të quhen udhëheqës të muslimanëve.

Fitneja e mbetjes së qeverisë së tyre

Disa hoxhallarë dhe thirrësa, dalin dhe alarmojnë se protestimi kundër kësaj qeverie çon në fitne.

Kjo logjikë është e njejtë me atë të atyre që flasin të gjithë kryetarët të cilët alarmuan për kaotizmin dhe pasigurinë...

Sikur të mos ketë diç tjetër nga rezistimi kundër të kotës, pos të keqes dhe dyfishimit të saj...sipas tyre në këtë nuk ka mirësi...

Ata ua kanë dorëzuar vendin kësaj qeverisje nga frika që mos të bëjnë fitne...

Mirëpo, ummeti për shkak kësaj qeverisje flinte në fitne dhe zgjohej në fitne dhe jetonte në fitne...

Pikat e gjakut të cilat i ndalën këta hoxhallarë dhe thirrësa duke u futur në respektin e familjes Saud, janë vetëm disa pika në krahasim me detin dhe lumenjtë nga gjaku i muslimanëve në Irak dhe Afganistan, e gjithë kjo përmes ndihmës që ua japim qeverisë amerikane...

Nuk ka fitne më të madhe se qeverisja e vendit të dy haremeve, toka më e pastër dhe kibleja e muslimanëve nga një qeveri e shitur tek perëndimi, të cilët ua mundësuan sundimin e resurseve të vendeve Islame dhe u ndihmojnë për vrasjen e bijve të Islamit.

Pra, mos ballafaqimi me këtë lloj të kryetarëve, mu kjo është fitneja.

Këtu do të përmendim diç nga raporti i cili erdhi nga karnevali i xhihadit të cilin e organizoi Universiteti Islamik “Muhamed ibn Saud”, prej 4-6 Shaban të vitit 1411, në qytetin e Rijadit, për të nxitur kundër qeverisë së Sadam Husejnit dhe se rezistimi kundër tij është obligim.

Ky karneval, u hap nga princi Sultan ibn AbdulAziz, në të morën pjesë një numër i madh i dijetarëve, thirrësve, mendimtarëve dhe autorëve nga bota Islame.

Në këtë raport shkruante:

Allahu i Lartësuar është i Ditur mbi krijesat e Tij, Ai e din se shumica e njerëzve nuk janë të kapur për të vërtetën dhe të drejtën, ata bëjnë zullum dhe e teprojnë.

Prej drejtësisë dhe mëshirës së Tij, është ajo se ai i la rrugë atij të cilit i është bërë zullum që të lufton ata që bëjnë zullum.

“E kush hakmirret për padrejtësitë që i janë bërë, ndaj të tillëve nuk ka ndonjë përgjegjësi. Përgjegjësia (ndëshkimi) është vetëm kundër atyre që u bëjnë njerëzve padrejt dhe kundër atyre që pa farë arsye bëjnë çrregullime në tokë. Për të tillët është një dënim i dhembshëm.” (Shura, 41-42)

“Atyre që po sulmohen me luftë, u është dhënë leje të luftojnë, për shkak se u është bërë padrejt, e All-llahu ka fuqi për t’u ndihmuar atyre (muslimanëve).” (Haxh, 39)

“Pra, kush ju sulmon juve, kthenia sulmin atij edhe ju po në atë masë dhe kini frikë nga All-llahu e ta dini se All-llahu është me të devotshmit.” (Bekare, 194)

Islami ka nxitur besimtarët për të mbrojtur burrat dhe gratë e dobëta dhe fëmijët.

“C’keni që nuk luftoni për Zotin dhe për (t’i shpëtuar) të paafitit: nga burrat, nga gratë e nga fëmijët, të cilët lutën: “Zoti ynë! nxirrna nga ky fshat (Meka), banorët e të cilit janë mizorë. Jepna nga ana Jote shpëtim e ndihmë!” (Nisa, 75)

E gjithë kjo është vendosur me traditën e Allahut në shoqërinë njerëzore: **“Dhe sikur All-llahu të mos i mbronte njerëzit me disa prej disa të tjerëve, do të shkatërrohej toka, po All-llahu është bamirës i madh ndaj njerëzimit.”** (Bekare, 251)

Prandaj, duke u bazuar në këtë udhëzim dhe sunet i cili nuk ndryshon, është obligim mbrojtja nga ai i cili sulmon dhe s’ka dyshim se kjo është një lloj prej llojeve të xhihadit.

Në fikhun Islam ka studime të gjëra të cilat nuk lejojnë vetëm mbrojtjen nga okupatori, ato e obligojnë në mënyrë të prerë rezistencën. Pajtimi me nënçmimin është në kundërshtim me krenarinë e besimtarit, kjo është në kundërshtim me përgjegjësinë e luftimit të zullumit në tokë.

Mbrojtja nga okupatori mund të quhet si mbrojtje legjitime të shpirtit, pasurisë, nderit, shtëpisë apo vatanit, apo mund të emërtohet projekt për mbrojtjen e të tjerëve gjatë gjithë këtyre rasteve të përmendura.

Pejgamberi sal’allahu alejhi we selem ka thënë: **“Kush vritet duke mbrojtur pasurinë e tij, ai është shehid, kush vritet duke mbrojtur gjakun e tij, ai është shehid, kush vritet duke**

mbrojtur fenë e tij, ai është shehid, kush vritet duke mbrojtur familjen e tij, ai është shehid”.

Shikimi me sy në një shtëpi duke vjedhur me sy, lejon dënimin e tij, argument është fjala e të Dërguarit sal'allahu alejhi we semem: **“Nëse një njeri shikon tek ti pa lejen tënde, nëse e gjuan me guralec, pastaj ia qorron syrin, ti nuk ke mëkat”.** (Përfundoi citati nga raporti)

Unë them: Duke u mbështetur në këtë tekst të Sheriatit, autorët e këtij raporti u argumentuan për obligueshmërinë e luftimit të Sadam Husejnit, prandaj është obligim ballafaqimi i qeverisë Saudite, e cila ndihmon kryqëzatat në okupimin e vendeve Islame, e cila qeveri kujdeset për shpenzimet dhe nevojat e tyre.

Në aspektin e Sheriatit, nuk ka dallim mes krimit të Sadam Husejnit dhe krimit të qeverisë Saudite...

Madje, krimi i Sadamit është më i lehtë, sepse ai synonte zgjerimet territoriale, gjë e cila nuk është me qeverinë Saudite e cila u shërben kryqëzatave, ua hapí vendet muslimane, siç ishte luftimi i amerikanëve kundër Irakut me nxitje dhe lutje të qeverisë Saudite.

Nuk ka mjerim më të madh për umetin se mbijetimi i këtyre qeverive të prishura në brendi...

Qeverisje të cilat prishën këtë botë dhe ahiretin, të cilat lozën mirësitë e ummeti, të cilët mjeruan robërit e Allahut, shkatërruan vendin. Shndërruan vendin peng në grushtin e armiqve të fesë, çifutëve dhe të krishterëve.

Mbetja e tyre në qeverisje është fitne e vërtetë.

Pretendimi se kjo është fitne dhe degjenerim, është argument i dobët para atyre të cilët protestojnë në mënyrë paqësore...

Nuk ka fitne në protesta paqësore...

Torturat dhe degjenerimi është vetëm prej anës së qeverisë dhe pasuesve të tyre...

Nëse dikush dëshiron të alarmon nga torturat dhe fitneja, le t'i drejtohet qeverisë, sepse është e kotë të këshillohet personi mbi të cilin bëhet krimi dhe të ngushëllohet kriminelin...

Me të vërtetë prej fitnes është të thuhet se kërkesat e popullit për të drejtat e tyre në mënyrë paqësore është ndezje e fitnes...

Kjo është rrëzim i çdo abetare të drejtësisë...

Fitne është qëndrimi i dijetarëve me qeverinë kundër popullit të cilit i është bërë padrejtësi, kur ata kërkojnë të drejtat e tyre legjitime.

Le të qetësohet çdonjëri i cili frikësohet prej fitnes se nuk do të ndodhë fitne nëse Allahu dëshiron, në vendin e dy haremeve, sepse bijtë e dy haremeve e njohin xihadin dhe nuk e njohin fitnen.

Fitne në Sheriatin Islam janë çështjet të cilat nuk janë të qarta, ku nuk njihet e vërteta nga e pavërteta, mu për këtë kërkohet mbrojtje prej kësaj.

Ibn Betali thotë: **“Kërkohet mbrojtje prej fitnes sepse asnjëri nuk din se a është i shpërblyer apo mëkatarë, ku vetëm ua merr mendja, ai po të ishte i shpërblyer, ai nuk do të kërkonte mbrojtje nga shpërblimi”.** (Shih: Sherh Sahihul Buhari të Ibn Betalit, 99/2)

Çështja e popullit sot, është çështje e qartë, ajo nuk është e përzier. Kemi të bëjmë me qeverisje shtypëse e cila është në dobi të armiqve të Allahut, e cila lufton Sheriatin e Allahut, prandaj e drejtë e popullit është lirimi nga kjo qeverisje...

Kjo çështje nuk është fitne, por është zbatim i Sheriatit, realizimi i drejtësisë dhe lirim nga zullumi. Kjo është kthim i çështjeve në rendin e saj dhe mundësi për muslimanët të zgjedhin udhëheqësit e vet.

Nëse çdo musliman i cili është kyç dhe vendosës në sipërfaqen e tokës nuk mund të merr pjesë në zgjedhjen e atij i cili do të udhëheqë tokën e pastër, atëherë së paku kjo e drejtë le të jetë tek banorët e dy haremeve.

Jam çuditur nga mënyra e zgjedhjes së Halid ibn AbdulAziz pas vrasjes të mbretit Fejsal.

Atë e zgjedhën pesë anëtarë vetëm nga familja mbretërore që besa e dhënë më pas të jetë e detyrueshme për të tjerët.

Në raportin mbretërorë më datë 14 Rebiul Euel, të vitit 1395 thuhet:

Anëtarët e familjes mbretërore në krye me:

1. Abdullah bin AbduRahman
2. Princi Nasir bin AbdulAziz
3. Princi Muhamed bin AbdulAziz
4. Princi Sad bin AbdulAziz
5. Princi Fehd Bin AbdulAziz

...ia dhanë besën zëvendësit Princ Halid bin AbdulAziz për mbret të vendit...pas dhënies së besës, mbreti Halid Bin AbdulAziz e propozoi princin Fehd bin AbdulAziz për zëvendës të ardhshëm...gjithë anëtarët e familjes janë pajtuar për këtë dhe ia dhanë besën.

Kështu u vendos që bashkatdhetarët të ia japin besën mbretit Halid të respektuar. (Fund i raportit)

Ky lloj i besave nuk janë të pranuar në Sheriatë, prandaj, muslimanët nuk duhet ta pranojnë këtë Sheriatë.

Edhe pse kjo quhet besë, mirëpo ajo është uzurpim dhe marrje e pushtetit me fuqi.

Besa jepet prej të zotët e vendimit dhe e meriton vetëm ai i cili plotëson kushtet e imamllëkut.

Nyja e hoxhallarëve

Shumë prej hoxhallarëve vazhdojnë të mos besojnë thënien: Këta kryetarë kanë humbur të gjithë faktorët për mbetjen e tyre në qeveri dhe se janë afruar orët e zhdukjes së tyre.

Shumë prej dijetarëve, thirrësve dhe liderë të rilindjes Islame u shfaqën të dobët, saqë dobësia është bërë cilësi e pandarë edhe kur ata janë të fuqishëm!

Ata iu dorëzuan kryetarëve, ua lanë vendin dhe njerëzit t'i udhëheqin, edhe pse kishin mundësi t'ua dridhnin tokën nën këmbët e tyre.

Kështu, kryetarët shtuan fiskun dhe mëkatet në amoralitet, ndërsa hoxhallarët dhe thirrësit shtuan respekt dhe mirësi ndaj tyre, duke thyer rekord në nënshtrim, gjë të cilën nuk e njeh as natyra e njeriut...

Është shumë keq për masën e gjërë të shfaqë respekt xhelatit i cili e torturon me dënim të dhëmbshëm, mirëpo edhe më keq është shfaqja e kësaj nga hoxhallarët të cilët pretendojnë se janë dijetarë dhe bartës të udhëzimit...

Edhe më e keqja dhe më e keqja është që të lëvizë natyra e njerëzve në shpirtat e njerëzve të thjeshtë, të ngriten kundër zullumit të këtyre qeverive dhe kryetarëve të prishur...

Ndërsa hoxhallarët të mbesin me kryetarët e tyre duka ua ripërtërirë besën, të përmalluar për nënshtrim ndaj tyre!

Kush nënçmohet, i bëhet i lehtë nënçmimi, plaga e të vdekurit nuk shkakton dhimbje...

Besoj se është afruar koha që organizatat fetare të bëhen me radhët e popullit për t'i realizuar kërkesat dhe larguar zullumin. Kjo hyn në ndihmë të të shkelurve, gjë të cilën, Allahu e ka obliguar.

Prej çështjeve parimore në Sheriat, është obligimi i ndihmës së të vërtetës, sado që është e kota e fortë. Madje, çdo herë që shtohet fuqia e të kotës, shtohet obligimi i ballafaqimit për të shfaqur të vërtetën.

O ju dijetarë, o bartës të flamurit të ehlu sunnetit:

Ummeti sot jeton periudhë të rilindjes së vështirë. Prandaj, qëndrimet tuaja duhet të jenë me kërkesat e popullit, mso të jenë kundër kërkesave të tyre. Ato duhet të jenë në ndihmë për të dalë nga kjo periudhë me humbje sa më të vogla.

O ju dijetarë:

Flisni të vërtetën, mos u frikësoni të flisni të vërtetën për Allahun, edhe nëse kërcënoheni prej kërcënuesve...

Merrni pjesë në zhdukjen e qeverive tirane, të cilat luftojnë fenë e Allahut...

Flijoni pozitat tuaja...

Flijoni titujt tuaj...

Flijoni rrogat tuaja...

Madje, flijoni shpirtat dhe jetët tuaja...

O ju dijetarë, bëhuni shëmbëlltyrë për njerëzit që të flijohen në rrugë të Allahut, që njerëzit të kenë dobi prej juve, të besojnë në diturinë tuaj dhe të marrin shembull rrugën tuaj...

Keni kujdes të mos kundërshtohen qëndrimet tuaja me principet tuaja...

Keni kujdes të mos ndeshen fjalët tuaja me veprat tuaja...

Njerëzit prej juve kanë mësuar kufrin e atyre të cilët arbitrohen tek taguti...

Ata kanë mësuar prej juve obligimin e distancimit prej armiqve të fesë dhe kufrit të atyre të cilët i përkrahin kundër muslimanëve...

Ata kanë mësuar prej juve obligimin e urdhërimit në të mirë dhe ndalimit nga e keqja...

Kanë mësuar prej juve obligimin e thirrjes në Teuhid dhe luftimit të shirkut...

Ata kanë mësuar prej juve obligimin e shfaqjes së Sunnetit, luftimin e bidatit dhe izolimin nga bidatçitë.

Qeveria Saudite është e zhytur në shirk...

Është e zhytur në luftë kundër fesë...

Është e zhytur në bidat...

Është zhytur në zullum dhe prishje...

Nuk keni arsye aspak të i nënshtroheni kryetarit i cili thërret në bashkim të feve, i cili mundësoi përzierjen e gjinive në mësim, burgosi çdo thirrës që thërriste në të vërtetën haptas.

Ai ua hapi derën liberalëve, sekularëve, siç është çifti i Tark El-Hamed.

Ai hapi derën e ithtarëve të fesadit, të cilët thërrasin për lirim të gruas, siç është Nura Faiz dhe Hatun Fasij.

O ju dijetarë, ligjeratat përkrahëse të qeverive për të cilat flisni ju, nuk janë ligjerata bindëse tek njerëzit e thjeshtë, e ku më të jenë bindëse tek të diturit dhe të kulturuarit.

Njerëzit asnjëherë nuk do të binden se nënshtimi ndaj tiranëve është ibadet, ku shpërblehen ata të cilët nënshtrohen.

Njerëzit nuk do të binden se rezistimi ndaj zullumbërësit është krim të cilin Sheriati e dënon.

O ju dijetarë, jeni vonuar, ua tejkaluan popujt...

Prandaj, përmisoni gabimet tuaja, shfrytëzoni shansën përderisa kjo u mundësohet.

Historia nuk ua falë juve qëndrimin tuaj në anën e tagutëve.

Trishtimi shiit

Disa orvaten të shfaqin protestat kundër qeverisë Saudite se janë ecje pas hapave të shijave..

Kjo është një hile dhe kurth, qëllimi i saj është ndalja e ehlu sunnetit që mos të lëvizë kundër qeverisë...

Nëse shijat kanë kërkesa të të drejtave, edhe sunitët kanë kërkesat e tyre.

Qeveria Saudite është qeveri tirane, nga e cila ankohen që të gjithë, nga zullumi i saj.

Ashtu siç kanë shijat guxim për të kërkuar kërkesat e tyre, edhe sunitët duhet të kenë guxim për t'i kërkuar ato.

Çfarë është kuptimi i kësaj, kur udhëheqësit fetarë të shijave kanë guxim për të nxitur në protesta, ndërsa hoxhallarët e ehlu sunnetit i ndalojnë këto?

Ai i cili mundohet të fuqizon qeverinë e Saudisë duke u mbështetur në atë se kjo është ballafaqim i shijave, në realitet ky person është sikur ai i cili strehohet në zjarr nga i nxehti i shkretëtirës.

Pse ehlu sunneti ta lidhë veten për një qeveri e cila është prej armiqve më të mëdhenj të Sunnetit?!

Qeveria e cila pranon prej fesë vetëm atë e cila u ndihmon për përforsim të fronit dhe pushtetit.

Ky është edhe kuptimi i princ Selmanit, i cili tha: Neve dhe feja jemi një, kur të largohemi nga feja, rrënohet shteti”.

Pra, feja tek ata është jet për përforsim të pushtetit. Çdo gjë e cila është në kundërshtim me këtë syni, largohet dhe veçohet menjëherë.

Rreziku prej shijave është bërë trishtim nga i cili mbrohet qeveria Saudite nga revolucioni i ehlu sunnetit.

Në realitet, qeveria Saudite nuk frikohet prej shijave, ata nuk janë rrezik aspak për qeverinë e tyre, ata janë më pak se 6% nga popullata. Nuk ka statistikë të saktë për këtë, mirëpo natyra e përhapjes së tyre tregon për këtë, ata gjinden në Ahsa, Katif dhe Medine.

Mirëpo, ata grisin zërin për të mbuluar numrin e paktë të tyre.

Qeveria Saudite frikësohet vetëm nga pjesa dërmuese e popullatës, prej ehlu sunnetit. Prandaj, nuk është e çuditshme që qeveria të ndezë fitilin e dy grupeve për të zgjatur më shumë pushtetin.

Obligueshmëria e fillimit

Qeveria tani është në gjendje frike dhe vigilence...

Njerëzit heshtin duke pritur shpërthimin i cili vijon...

Të rinjtë janë të përgatitur, mirëpo mungon vetëm ndezja e fitilit të revolucionit...

Unë kam bindjen se cila do ligjëratë nxitëse nga ana e ndonjë ligjëruesi në vendin e dy haremeve, mjafton për rrëzimin e fronit të qeverisjes Saudite.

Mirëpo, ajo e cila është më e rrezikshme, është ndalja e rrugës duke ndjekur metodën e pritjes...

Kjo ngjanë ku çdo person pret prej tjetrit të merr iniciativën...

Prandaj, vëllezërit e ri prej ndihmuesve të xhihadit, dashamirët e flijimit në rrugë të Allahut, e kanë obligim të jenë në krye të turmave, t'i përgjigjen fjalës së Allahut: “...dhe për këtë le të garojnë garuesit...”.

Ata duhet të marrin për shembull rrugën e Ensarëve, për të cilët Pejgamberi sal'allahu alejhi we selem tha: “Siç e di unë për juve, jeni të shumtë gjatë trishtimit, jeni të paktë kur lakmohet”.

Mbështetuni në Allahun, merrni çështjen në dorë, ndizni revolucionin i cili zhdukë qeverisjen e familjes Saud.

Mjafton të realizoni me sukses ndezjen e fitilit të revolucionit, sepse vetë ndezja e saj, është suksesi, me lejen e Allahut.

Vetëm atëherë vjen roli i atyre të cilët i ngjiten mbrapa, siç janë “Kardavi”, që të plotësojnë pjesën tjetër të kësaj rruge.

Fillimi nuk është prej atyre të cilët ngjiten mbrapa, prandaj mos i pritni...

Keni kujdes që mos të mbizotëroni humbja e shpresës në shpirtat tuaj, sepse disa të mëdhenj e refuzojnë këtë revolucion. Pra, mos i dëgjoni dhe mos u ktheni kah ata.

Çifti i tyre provuan të ndalin njerëzit në Egjipt që mos të dalin në protesta. Mirëpo, Allahu i shpëtoi, kur masa e gjerë nuk i dëgjoi, madje u larguan krejtësisht prej tyre.

Prej gjërave më të çuditshme të cilat ndodhën në revolucion, ishte ajo se filloi me iniciativë të të rinjve të cilët synim të vetmin çdoherë e kishin futbollin, lojën dhe dëfrimin...

Kështu kaloi nga tallja dhe dëfrimi në vepër dhe seriozitet.

Kaloi prej thirrjeve të poshtra në shërim të punëve të rrezikshme për ummetin, të cilat gjëra nuk mund t'i rregullonin personalitete të larta!

Sikur Allahu të zëvendëson të mëdhenjtë me të vegjlit...

Nëse vendi i dy haremeve çlirohet nga grushti i familjes Saud, kjo do t'i hapë ummetit derë të madhe prej dyerve të fitores, me lejen e Allahut...

Nëse kjo qeveri bije, Amerika do të detyrohet të nxjerrë ushtritë e saj prej këtij rajoni, do të ngecë sundimi i saj dhe do të lirohen muslimanët nga mbikëqyrja e tyre.

Kjo qeveri Saudite, është ruajtësi më i madh i dobive dhe interesit perëndimorë në tokat muslimane...

Nëse rënia e qeverisë në Egjipt ishte dridhje e madhe për intereset e perëndimit në rajon, atëherë dridhja e madhe e cila do t'i rrëzon këto interesa të tyre është Saudia dhe qeveria e saj. Ndërsa e gjithë kjo, për Allahun është lehtë.

Tagutët kanë marrë rrugën e zhdukjes, nëse Allahun donë.

Falënderimi i takon vetëm Allahut.

Paqja dhe mëshira e Tij qoftë mbi Pejgamberin më të ndershëm, familjen dhe shokët e tij.

Shkroi: Ebu Mundbir Shenkiti

04 Rebi Thanij, 1432.

Përktheu: **Ebu Humejdi**

Përgatiti: **Teuhid.NET**